

PTAKI

Parku Krajobrazowego "Dolina Baryczy"

ZIMORODEK

Pokarm:

Młode: niewielkie rybki o długości 1 - 2 cm, następnie coraz większe. Przeważnie płocie, ukleje, okonie, kielbie i małe raki, czasem larwy owadów.

Waga:

Samiec 25 g – 35 g

Samica 30 g – 35 g

Rozpiętość skrzydeł: około 25 cm – 28 cm

Ilość jaj: 6-7 sztuk

Okres wysiadywania jaj: 19 – 21 dni

Najlepszy czas do obserwacji: zima, lato

Ciekawostki:

Zimorodek łowi ryby „wbijając” się w toń wody. Najpierw uważnie śledzi ich ruchy, by w odpowiedniej chwili gwałtownie zanurkować.

Pod miejscem obserwacyjnym zimorodka możemy napotkać wypluwki zawierające niestrawione resztki pokarmu: rybie ości i łuski, części raków i owadów.

Młode zimorodki potrafią czekać na pokarm w swojej kolejce, na początku wyczekuje najgłodniejsze. Po nakarmieniu ustępuje miejsca, wracając na koniec kolejki.

Najwięcej zimorodków ginie podczas zimy, gdy lód skuje taflę wody – ptak nie może wówczas polować.

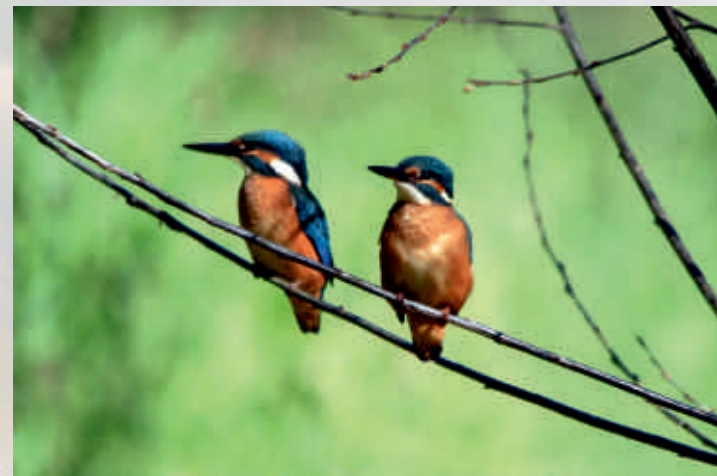
Dofinansowano ze środków
Wojewódzkiego Funduszu
Ochrony Środowiska i
Gospodarki Wodnej we
Wrocławiu

Dolnośląski Zespół
Parków Krajobrazowych,
ul. Puszczykowska 10,
50-559 Wrocław
www.dzpk.pl
Wrocław 2016

Młode pozostają w gnieździe przez około 4 tygodnie, gdy je opuszczają, jeszcze przez kilka dni pozostają w jego pobliżu. Jeżeli rodzice przystąpią do drugiego lęgu, młode zimorodki muszą usunąć się z ich terenu, ustępując miejsca rodzeństwu. Zdolność do rozrodu zimorodki uzyskują po roku.

fot. P.Śnigucki

fot. P.Śnigucki

fot. P.Śnigucki

Zimorodek (*Alcedo atthis*)
Common Kingfisher, Eisvogel, Martin-pecheur
d'Europe

Ptaka jak błękitna opalizująca strzała. Jest trochę większy niż wróbel, ma krępą sylwetkę. Głowa wraz z dziobem stanowią połowę długości całego ptaka. Ogon jest dosyć krótki. Samiec i samica prawie w ogóle nie różnią się od siebie – podczas lęgów samiec ma czarno ubarwiony dziób, zaś samica ma nasadę dolnej

fot. P.Śnigucki

części dzioba czerwona. Nogi dorosłych mają barwę koralowo-czerwoną, podczas gdy nogi młodych zimorodków mają barwę szarą. Ogólnie upierzenie młodych jest trochę bardziej matowe niż ich rodziców. Zimorodek już z daleka rzuca się w oczy dzięki barwnemu upierzeniu. Grzbiet oraz głowa mają barwę niebieską, mieniącą się zielonkawo, sterówki mają przepiękny błękit a lotki grają tonacją niebieskozieloną. Spód jego ciała przypomina barwą cynamon. Zimorodek lata bardzo szybko i nisko nad wodą, prosty tor lotu kojarzy się z błękitną błyskawicą.

W naszym kraju występuje na całym niżu, jest nieliczny lęgowy – jego pojawienie się zależy od odpowiedniego siedliska. Gody zaczyna w lutym, podczas efektownych lotów samiec bryluje przed wybranką. Gniazda buduje w norze lęgowej, którą wygrzebuje w pionowej skarpie nad rzeką, jeziorem a często także nad rowem melioracyjnym.

fot. P.Śnigucki

Zazwyczaj umiejscawia je około pół metra nad wodą. Bardzo rzadko można napotkać zimorodka gniazdującego z dala od wody. Taka nora ma szerokość około 8 cm, jest lekko eliptyczna w pionie (wysokość około 1-2 cm większa od szerokości). Na dnie korytarza, po jego bokach można zauważyć charakterystyczne rowki powstające gdy ptak się w nim porusza. Obecność lokatora można także łatwo poznać po białych plamach odchodów nachlapanych pod wejściem. Miejsce jest tak dobrane, aby w pobliżu był

patyk lub korzeń z którego zimorodek może kontrolować otoczenie i odpoczywać. Korytarz nory ma długość nawet do 130 cm (zazwyczaj 60-70 cm) – tak, że ptak musi się nieźle napracować prowadząc prace ziemne. Na końcu korytarza powstaje komora lęgowa, na dnie której gromadzi ości ryb i części wypluwki. Samica składa 6-7 jaj o białej barwy skorupkach i wysiaduje na zmianę z partnerem przez około trzy tygodnie. Karmieniem zajmują się także oba ptaki.

fot. P.Śnigucki

fot. P.Śnigucki